

Mál nr. 162/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A****Orsakatengsl vegna ætlaðs líkamstjóns og umferðaróhapps 13.10.2016.****Gögn.**

Málskot, dags. 3.5.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 17.5.2019, ásamt viðbótargögnum.

Tölvupóstur lögmanns M, dags. 27.5.2019.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að umferðaróhapp hafi orðið 13. október 2016 og tilkynnir M um líkamstjón vegna þess sama óhapps með sérstakri tjónstilkynningu dags. 3. nóvember, en tilkynningin ber ekki með sér ártal. Af umboði M til lögmanns dags. 3. nóvember 2016 verður hins vegar ráðið að líkamstjónið hafi verið tilkynnt til V 3. nóvember 2016. Í málinu liggja einnig fyrir upplýsingar um heilsugæslulæknisheimsóknir M á tímabilinu 14. október til 6. desember 2016 og sjúkraþjálfun á tímabilinu 26. október 2016 til 26. apríl 2017. Einkenni sem M kvartaði yfir í umræddum læknisheimsóknum og meðferð beindist að voru í hálshrygg ásamt einhverjum einkennum í baki. Einnig kemur fram í læknisfræðilegum gögnum að M hafi haft svipuð einkenni vegna bílslyss árið 1996 og hafi síðast fengið beiðni í sjúkraþjálfun vegna þeirra einkenna í júlí 2015. Af hálfu V hefur verið lögð fram skýrsla um mögulegan höggkraft vegna árekstursins dags. 17. apríl 2018, sem og myndir af bifreið þeirri sem M var í þegar árekstur varð.

M telur að hann eigi rétt til greiðslu bóta vegna líkamstjóns úr ábyrgðartryggingu ökutækis hjá V og bendir á að V hafi ekki hafnað bótaskyldu fyrr en gagnaöflun vegna tjónsins hafi verið komin á lokastig fyrir mat. M kveðst hafa leitað strax til læknis vegna líkamstjóns síns og sé yfir vafa hafi að það sé til komið vegna árekstursins. M telur einnig að V geti ekki ályktað með almennum hætti út frá mati sem V aflar einhliða á mögulegum höggkrafti vegna árekstursins að M hafi ekki getað orðið fyrir líkamstjóni og vísar á bug tilvísun til dóms Héraðsdóms Reykjavíkur í máli nr. E-3302/2017, sem V leggur til grundvallar sem sambærilegt mál.

V telur að M hafi ekki sýnt fram á að hann hafi orðið fyrir líkamstjóni vegna áreksturs og vísar til matsgerðar dags. 17. apríl 2018 sem sýni að kraftar þeir sem gætu hafa leitt til höggs á bifreið þá sem M var í við áreksturinn hafi verið mjög litlir og ekki til þess fallnir að leiða til líkamstjóns og fái sú niðurstaða stoð í ofangreindum dómi. V bendir einnig á að einkennum M séu almenns eðlis og sambærileg við einkenni sem hann hafi haft áður og síðast farið í sjúkraþjálfun vegna um ári fyrir áreksturinn.

Álit.

Í gögnum málsins kemur fram að M leitaði til læknis vegna einkenna sem hann rekur til áreksturs 13. október 2016 daginn eftir atvikið og í nokkur skipti það haust. Lýsingar á einkennum M í gögnum málsins eru almenns eðlis og einnig er vísað til sambærilegra einkenna eftir annað umferðarslys M á árinu 1996. Eins og gögn í þessu máli liggja fyrir er ekki hægt að fullyrða, án þess að sérstakt mat fari fram á mögulegum afleiðingum, hvort meiri eða minni líkur séu á að einkennum M tengist árekstrinum eða afleiðingum annarra atvika eða aðstæðna. Slíkt heildarmat liggur ekki fyrir. Meginreglur um sönnun í skaðabóta- og vátryggingarétti gera ráð fyrir því að að tjónþoli verði að sýna fram á tjón sitt og leggja fram fullnægjandi gögn því til sönnunar. Verður M að bera hallann af þeim sönnunarskorti sem að ofan er lýst og á því ekki rétt á bótum m.v. fyrirliiggjandi gögn.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu ökutækis hjá V.

Reykjavík, 20. júní 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildgunnur Hafsteinsdóttir lögfr.